

Được Định Sẵn Để Trỗi Dậy

Thư giảng dạy
bởi Derek Prince

Thời đại này sẽ đạt đến cao trào với “thời kỳ khôi phục mọi sự”, trong thời kỳ đó—vào một khoảnh khắc chưa bao giờ được bày tỏ cụ thể—Đức Chúa Giê-xu Christ sẽ trở lại từ trời xuống đất (xem Công Vụ 3:19–21). Có nhiều yếu tố khác nhau trong tình hình đương đại của chúng ta, tất cả những yếu tố này đều chỉ ra thực tế rằng chúng ta đã bước vào thời kỳ này.

Sự khôi phục gợi ý hai hoạt động chính: đặt mọi thứ trở lại đúng vị trí và đúng tình trạng của chúng. Vào thời điểm này, quá trình khôi phục thiêng liêng chủ yếu tập trung vào hai dân tộc giao ước của Đức Chúa Trời trên đất: Y-sơ-ra-ên và Hội Thánh. Qua nhiều thế kỷ, Y-sơ-ra-ên đã lang thang như những người bị lưu đầy, rời xa di sản địa lý do Đức Chúa Trời ban cho ở cuối phía đông của Địa Trung Hải. Cũng trong một khoảng thời gian gần như tương đương, Hội Thánh của Chúa Giê-xu Christ đã sống trong sự lưu đầy tương tự, rời xa di sản thiêng liêng do Đức Chúa Trời ban cho, các yếu tố

chính của di sản đó là: sự hiệp nhất, thẩm quyền, một đời sống cộng đồng có trật tự, các chức vụ đầy đủ của Ê-phê-sô 4:11, sự đầy đủ các ân tứ thiêng liêng và sự dồi dào của bông trái thuộc linh.

Trong thời kỳ Cựu Ước, Hội Thánh là một sự “mẫu nhiệm”—một bí mật được giữ kín từ các thời đại và các thế hệ, rồi sau đó được mặc khải cho các sứ đồ và tiên tri của Tân Ước. (Xem Ê-phê-sô 3:3–9; Cô-lô-se 1:25–27.) Do đó, có rất ít hoặc không có lời tiên tri trực tiếp nào về Hội Thánh trong Cựu Ước.

Tuy nhiên, khi được hiểu đúng cách, các lời tiên tri trong Cựu Ước có nhiều điều để nói với chúng ta về thời kỳ khôi phục của Hội Thánh. Vì tất cả các nguyên tắc được triển khai về mặt thuộc thể của sự khôi phục Y-sơ-ra-ên được áp dụng y như vậy cho sự khôi phục của Hội Thánh trong lĩnh vực thuộc linh. Khi chúng ta sử dụng phương pháp giải thích này, chúng ta có thể thấy rất rõ ràng rằng sự khôi phục song song của Y-sơ-ra-ên về mặt thuộc thể và của Hội Thánh trong lĩnh vực thuộc linh đã diễn tiến—từng bước một và từng giai đoạn một—from đầu thế kỷ hai mươi cho đến ngày nay.

Thung Lũng Xương Khô

Một lời tiên tri rất sống động tiên báo sự khôi phục của cả Y-sơ-ra-ên lẫn Hội Thánh được tìm thấy trong Ê-xê-chi-ên 37:1–10—khải tượng về thung lũng xương khô:

“Tay của Đức Giê-hô-va đặt trên tôi; Ngài dắt tôi ra bởi Thần Đức Giê-hô-va và đặt tôi giữa thung lũng; thung lũng ấy đầy những hài cốt. Ngài dẫn tôi đi vòng quanh những hài cốt ấy. Kìa, có rất nhiều hài cốt trong thung lũng đó, và các hài cốt ấy rất khô. Ngài phán với tôi rằng: “Hỡi con người, những hài cốt này có thể sống chăng?” Tôi thưa: “Lạy Chúa Giê-hô-va, chính Chúa biết điều đó!”

Ngài lại phán với tôi: “Hãy nói tiên tri về hài cốt ấy và bảo chúng: ‘Hỡi hài cốt khô, hãy nghe lời Đức Giê-hô-va.’ Chúa Giê-hô-va phán với những hài cốt ấy rằng: ‘Này, Ta sẽ phú hơi thở vào trong các ngươi và các ngươi sẽ sống. Ta sẽ đặt gân vào trong các ngươi, sẽ khiến thịt mọc lên trên các ngươi và che các ngươi bằng da. Ta sẽ phú hơi thở trong các ngươi và các ngươi sẽ sống; rồi các ngươi sẽ biết Ta là Đức Giê-hô-va.’”

Vậy, tôi nói tiên tri như Ngài đã phán dặn. Khi tôi đang nói tiên tri thì có tiếng động mạnh và những xương hợp lại, ráp thành từng bộ với nhau. Tôi nhìn thấy gân và thịt sinh ra trên những xương ấy, có da bao bọc nhưng không có hơi thở ở trong.

Bấy giờ Ngài phán với tôi: “Hỡi con người, hãy nói tiên tri cùng gió; hãy nói tiên tri và bảo gió rằng Chúa Giê-hô-va phán: Hỡi hơi thở, hãy đến từ gió bốn phương và thổi trên những người bị giết chết để chúng được sống.”

Vậy tôi nói tiên tri như Ngài đã phán dặn, và hơi thở đi vào trong chúng. Chúng sống và đứng dậy trên chân mình, hợp thành một đạo quân rất lớn.”

Trong phần đầu của khái tượng này, dân sự của Đức Chúa Trời được miêu tả như những xương khô, rời rạc, tàn mác. Sau đó là hai giai đoạn phục hồi. Trong giai đoạn đầu, các xương được tác động một cách siêu nhiên, được gom lại và khớp nối với nhau. Sau đó gân, cơ, thịt và da bao phủ chúng. Vào cuối giai đoạn này, các thân thể đã hoàn chỉnh

về mặt thể chất, nhưng không có hơi thở trong chúng. Trong giai đoạn thứ hai, hơi thở (hay linh) vào trong các thân thể và chúng đứng dậy trên đôi chân mình. Vào cuối giai đoạn này, mục tiêu cuối cùng của Đức Chúa Trời đã đạt được: “một đạo quân rất lớn”.

Trong khái tượng về sự phục hồi của Y-sơ-ra-ên, sáng kiến và kế hoạch đến từ Đức Chúa Trời, nhưng Ngài sử dụng Ê-xê-chi-ên như công cụ con người của Ngài để thực hiện điều đó. Điều này cũng áp dụng tương tự cho Hội Thánh. Sự phục hồi là mục đích chủ quyền của Đức Chúa Trời, được tiên báo rõ ràng trong Kinh Thánh. Nhưng Đức Chúa Trời sẽ sử dụng những người mà chính Ngài chọn và đẩy lên để thực hiện điều đó.

Trong khái tượng về những khúc xương, sự tiên tri của Ê-xê-chi-ên có hai hình thức khác nhau. Lần đầu tiên, ông tiên tri trực tiếp tới những khúc xương. Điều này chúng ta có thể so sánh với việc giảng đạo. Lần thứ hai, ông tiên tri với hơi thở (linh) thay mặt cho các thân thể và linh lần lượt vào trong các thân thể. Điều này chúng ta có thể so sánh với lời cầu thay.

Tâm Quan Trọng Của Các Khớp

Tâm quan trọng của các khớp được lắp đặt đúng cách, khi áp dụng cho Thân Thể Đấng Christ, được nhấn mạnh trong Tân Ước. Trong Ê-phê-sô 4:15-16, Phao-lô nói rằng mục đích của Đức Chúa Trời dành cho chúng ta là để chúng ta “được tăng trưởng trong mọi phương diện hướng đến Đấng Christ, là đầu; nhờ Ngài mà cả thân thể kết hợp và gắn chặt với nhau bởi những dây liên kết hỗ trợ. Khi mỗi phần hoạt động một cách thích hợp thì thân thể được tăng trưởng, và tự gây dựng trong tình yêu thương.”

Phao-lô cho chúng ta biết ở đây rằng các khớp có hai mục đích. Thứ nhất, nhờ chúng mà thân thể được “kết hợp [gắn chặt]”—được làm vững chắc và mạnh mẽ. Dù từng xương riêng lẻ trong thân thể có mạnh mẽ đến đâu, khả năng hoạt động hiệu quả của chúng vẫn bị giới hạn bởi sức mạnh của các khớp nối chúng lại. Nếu dưới sức căng thẳng hoặc áp lực, các khớp bị sụp đổ, toàn bộ thân thể sẽ trở nên yếu đuối và không hiệu quả. Thứ hai, các khớp là những kênh cung cấp. Nếu những kênh này không được giữ thông suốt và hoạt động tốt, nhu cầu tổng thể của thân thể sẽ không được đáp ứng.

Trong hội thánh ban đầu, các khớp nối ở trong tình trạng tốt và kết quả là “không ai trong các tín hữu thiếu thốn” (Công Vụ 4:34). Điều này không đúng với hội thánh đương đại. Sự cung ứng của Đức Chúa Trời chưa bao giờ thay đổi. Ngài vẫn “ban cho anh em ân điển sung mãn để đáp ứng mọi nhu cầu của anh em, lại còn có dư dật để làm mọi việc lành”

(2 Cô-rinh-tô 9:8). Nhưng vì các khớp nối khiếm khuyết hoặc không đúng cách, nhiều Cơ Đốc nhân ngày nay không nhận được phần của mình trong sự cung ứng của Đức Chúa Trời. Có nhiều người trong chúng ta thiếu thốn trong nhiều lĩnh vực của cuộc sống—thuộc linh, cảm xúc, thể chất, tài chính, hoặc xã hội.

Trong Cô-lô-se 2:18–19, Phao-lô nói về những tín hữu bị dẫn vào sai lầm thuộc linh, và ông giải thích rằng điều này xảy ra vì họ “không liên hệ chặt chẽ với Đầu để nhờ Ngài mà toàn thân được nuôi dưỡng, được kết hợp với nhau bởi những khớp xương, dây liên kết, và tăng trưởng theo ý muốn Đức Chúa Trời.”

Phao-lô ở đây chỉ ra hai yêu cầu chính để được bảo toàn khỏi sai lầm: thứ nhất, được kết hợp vững chắc với Đầu (Đấng Christ); thứ hai, được kết hợp vững chắc, “bởi các khớp và dây liên kết,” với các tín hữu cùng đức tin. Mỗi quan hệ cá nhân của chúng ta với Đấng Christ là điều chính yếu, nhưng duy nó không đủ. Phải có một mối quan hệ được thiết lập đúng đắn với các tín hữu khác mà Đức Chúa Trời đã kết hợp chúng ta trong Thân Thể.

Các Dây Liên Kết Của Giao Ước

Trong cơ thể tự nhiên, dây chằng là những dải mô liên kết các xương với nhau tại các khớp. Do đó, sức mạnh của bất kỳ khớp nào cũng không bao giờ vượt quá sức mạnh của dây chằng giữ nó. Trong Thân Thể Đấng Christ, “các khớp” là những mối quan hệ giữa các tín hữu mà Đức Chúa Trời đã nối kết lại với nhau. Nhưng “dây liên kết” cần thiết để giữ mỗi khớp mạnh mẽ và vững chắc là gì? Câu trả lời, theo tôi, là cam kết giao ước.

Trong Kinh Thánh, chúng ta tìm thấy những ví dụ về giao ước chỉ đơn thuần là những thỏa thuận hoặc hợp đồng ở bình diện cuộc sống bình thường giữa hai hoặc nhiều người: ví dụ, giữa La-ban và Gia-cốp (Sáng Thế 31:43–54); hoặc giữa Sa-lô-môn và Hi-ram (1 Các Vua 5:8–12). Tuy nhiên, có một hình thức giao ước cao hơn trong đó Đức Chúa Trời là bên thứ nhất. Một giao ước như vậy được Đức Chúa Trời tự mình khởi xướng một cách có chủ quyền, sau đó được bên hoặc các bên con người chấp nhận và bước vào. Cả Giao Ước “Cũ” và “Mới” đều thuộc về loại này. Theo nghĩa cao hơn này, chúng ta có thể định nghĩa giao ước là “một cam kết trang trọng, có đi có lại giữa Đức Chúa Trời và một hoặc nhiều người, do chính Đức Chúa Trời khởi xướng, được một hoặc các bên con người chấp nhận và phê chuẩn.”

Trong một giao ước như vậy, mỗi bên đều có những nghĩa vụ được xác định rõ ràng. Trong cả Giao ước Cũ và Giao ước Mới, Đức Chúa Trời đã tự nguyện ràng buộc chính mình để cứu rỗi, bảo tồn, bảo vệ và cung ứng cho dân sự giao

ước của Ngài. Tuy nhiên, về phía con người, các nghĩa vụ theo hai Giao ước là khác nhau. Dưới Giao ước Cũ, nghĩa vụ của con người là tuân giữ Luật pháp Môi-se. Dưới Giao ước Mới, nghĩa vụ của con người là tin và vâng phục Chúa Giê-xu Christ.

Trong các dân tộc Semitic được miêu tả trong Kinh Thánh, cách thông thường để hai bên lập giao ước là cùng chia sẻ một bữa ăn trang trọng, đặc biệt là bẻ bánh từ một ổ bánh và uống từ một chén. Vì vậy, Chúa Giê-xu đã khởi xướng Giao Ước Mới trong một bữa ăn trang trọng, nơi mỗi người bẻ bánh từ cùng một ổ bánh và uống rượu từ cùng một chén (xem Ma-thi-ơ 26:26–28). Bằng chính hành động này, tất cả những người tham gia sau đó đều được ràng buộc với nhau trong một giao ước thánh. Kể từ đó, việc tham dự Tiệc Thánh đã là—trong mắt Đức Chúa Trời—sự đổi mới của giao ước này, qua đó tất cả những người tham dự đều được ràng buộc với Chúa và với nhau.

Trên bình diện con người, những nghĩa vụ lẫn nhau của những người cùng bẻ bánh và uống rượu trong Tiệc Thánh của Chúa là gì? Hãy để tôi trả lời câu hỏi này bằng cách áp dụng nó một cách cá nhân vào chính cuộc sống của tôi. Nếu tôi chia sẻ Tiệc Thánh với bạn, qua hành động đó tôi thừa nhận rằng bạn là anh chị em của tôi, một thành viên của cùng một gia đình thiêng liêng. Tôi tự ràng buộc mình phải yêu thương bạn, chăm sóc bạn, và tìm kiếm sự tốt lành cao nhất cho bạn—nếu cần, sẵn sàng hy sinh mạng sống mình cho bạn. Nếu bạn có bất kỳ nhu cầu chính đáng nào mà bạn không thể đáp ứng nhưng tôi có thể, thì nguồn cung cấp của tôi trở thành nguồn cung cấp của bạn. Nếu bạn chịu khổ, tôi chịu khổ với bạn. Nếu bạn được tôn cao, tôi vui mừng với bạn.

Hơn nữa, những nghĩa vụ giao ước của tôi không chỉ giới hạn với riêng bạn. Chúng cũng mở rộng đến những người mà bạn đang có giao ước. Nếu A có giao ước với B, và B với C, thì do đó A cũng có giao ước với C, và C với A. Điều này giải thích cách mà những cam kết giao ước, giống như các dây liên kết, có thể ràng buộc tất cả các xương trong Thân Thể Đấng Christ lại với nhau. Mỗi xương được ràng buộc trực tiếp với những xương bên cạnh nó, nhưng những xương đó lần lượt lại được ràng buộc với những xương khác. Như vậy tất cả các xương được ràng buộc lại với nhau để tạo thành một thân thể.

Hậu Quả Của Giao Ước Bị Phá Vỡ

Những nghĩa vụ của giao ước nghiêm túc đến nỗi việc không tuân giữ chúng mang theo những hậu quả nghiêm trọng nhất. Đây là tội lỗi tột đỉnh của Giu-đa Í-ca-ri-ốt. Hắn đã cùng ăn bánh với Chúa Giê-xu trước, rồi sau đó đi ra và phản bội Ngài. Đa-vít đã mô tả điều này một cách sinh động

trong Thi Thiên 41:9: “Đến nỗi người bạn thân mà lòng con tin cậy, từng ăn bánh của con, cũng giơ gót lên nghịch với con.” Giu-đa đã phạm tội gấp đôi vì hắn đã ăn bánh với Chúa Giê-xu trước, rồi sau đó phản bội Ngài.

Tương tự như vậy, Phao-lô nhắc nhở các tín hữu tại Cô-rinh-tô về sự nguy hiểm khi tham dự Tiệc Thánh của Chúa mà không có sự cam kết chân thành và nghiêm túc để nhận lãnh những nghĩa vụ mà Tiệc Thánh đòi hỏi, cả đối với Chúa lẫn đối với nhau. “Vì người nào không phân biệt thân Chúa mà ăn bánh, uống chén ấy tức là ăn uống sự phán xét cho chính mình. Vì lý do đó mà trong anh em có nhiều người đau yếu, bệnh tật và có lắm kẻ ngủ.” (1 Cô-rinh-tô 11:29-30). Những tín hữu này “không phân biệt được thân thể Chúa” vì họ đã không nhận ra rằng, khi cùng nhau cử hành Tiệc Thánh, họ đang thừa nhận một cam kết giao ước với nhau, ràng buộc họ lại với nhau như những xương được nối liền bởi các gân trong một thân thể duy nhất.

Một kết quả của việc họ không tôn trọng các cam kết giao ước là nhiều người trong số họ yếu đuối và bệnh tật, và một số đã chết yếu. Đây là một giải thích rõ ràng cho những tình trạng tương tự đang tồn tại giữa nhiều Cơ Đốc nhân ngày nay. Những Cơ Đốc nhân không sẵn sàng chấp nhận nghĩa vụ giao ước được ngụ ý trong việc cử hành Tiệc Thánh sẽ tốt hơn nếu không cử hành nó chút nào.

Đại đa số các tín hữu Cơ Đốc trong nền văn minh phương Tây của chúng ta hầu như không có chút hiểu biết nào về những gì mà sự cam kết giao ước đòi hỏi. Ví dụ quen thuộc nhất về một giao ước giữa chúng ta ngày nay là hôn nhân. Đây là một cam kết trang trọng được thực hiện bởi một người nam và một người nữ, trước mặt Đức Chúa Trời, để trọn vẹn chia sẻ cuộc sống với nhau. Đó là “cho dù tốt hơn hay xấu hơn, giàu sang hay nghèo khó, trong bệnh tật và trong sức khỏe, cho đến khi sự chết phân cách chúng ta.” Nói cách khác, một khi đã bước vào, nó hoàn toàn không phụ thuộc vào tâm trạng, cảm xúc hay hoàn cảnh. Trong hôn nhân, kết quả của một giao ước bị phá vỡ là ly hôn và sự tan vỡ của gia đình. Trong Cơ Đốc giáo, kết quả là sự ghen tị, ganh đua, chia rẽ, sự thông công bị phá vỡ: những điều kiện khiến Thân Thể Đấng Christ quá yếu đuối và rời rạc để có thể hoạt động hiệu quả.

Những Cơ Bắp Của Chức Vụ

Trong sự tạo dựng thân thể tự nhiên, các dây liên kết một cách hợp lý được tiếp nối bởi các cơ. Các cơ thay đổi về bản chất và chức năng, nhưng trong hầu hết các trường hợp chúng hoạt động theo hai nguyên tắc cơ bản: duỗi và co. Chẳng hạn—dùng ví dụ về cánh tay tôi—một nhóm cơ ở phía trong kéo cánh tay tôi vào tư thế co; một nhóm cơ khác ở phía đối diện duỗi thẳng cánh tay tôi. Sự kết hợp giữa co

và duỗi này giữ cho cánh tay khỏe mạnh và cho phép nó hoạt động hiệu quả. Khi các lực co đối lập chấm dứt, cánh tay bị liệt.

Trong Thân Thể Đấng Christ, chức năng của các cơ bắp được thực hiện bởi nhiều loại chức vụ khác nhau mà Đức Chúa Trời cung cấp. Những chức vụ này, giống như các cơ bắp, cần sự căng thẳng và sự đối lập để hoạt động hiệu quả. Trong nhiều năm, tôi đã không thấy điều này. Tôi đã sợ hãi bên trong về sự căng thẳng hoặc sự đối lập trong Thân Thể Đấng Christ. Tôi hình dung sự hiệp một như một tình trạng mà mọi phần đều hoạt động giống hệt nhau. Bây giờ tôi nhận ra rằng nếu tình trạng như vậy từng đạt được thì đó không phải là sự hiệp một mà là sự tê liệt.

Khi chúng ta hiểu được nhu cầu về sự căng thẳng và đối lập giữa các chức vụ, thì việc hiệp nhất Thân Thể Đấng Christ trở thành một khả năng thực tế có thể đạt được. Những điều ban đầu dường như không phù hợp với sự hiệp nhất bây giờ được nhìn nhận là cần thiết cho sự vận hành đúng đắn của Thân Thể như một tổng thể.

Một số căng thẳng chính nào đang đối diện với chúng ta trong bối cảnh Cơ Đốc giáo đương đại? Chúng ta có thể liệt kê chúng dưới hai tiêu đề chính: những căng thẳng giữa các giáo phái hoặc nhóm khác và những căng thẳng giữa các tín hữu cá nhân.

A. Giữa Các Giáo Phái:

Thờ phượng theo chương trình so với sự thờ phượng tự phát

Thế chế so với ân tứ

Truyền thống so với lẽ thật tức thì

Cá nhân so với sự lãnh đạo đa nguyên

B. Giữa Các Cá Nhân:

Hướng ngoại so với nội tâm

Bốc đồng so với thận trọng

Truyền cảm hứng so với phân tích

Huyền bí hoặc tiên tri so với thực tiễn hoặc hành chính

Tiếp cận truyền giáo so với chăm sóc mục vụ

Thật là một sự nhẹ nhõm khi thấy rằng, trong tất cả những điểm đối lập được liệt kê ở trên, chúng ta không phải chọn lấy cái này mà loại bỏ cái kia! Trong mỗi trường hợp, toàn thân cần cả hai. Sự căng thẳng và đối lập giữa chúng chính là chìa khóa cho hoạt động và sự linh hoạt của Thân Thể. Tuy nhiên, cần nhấn mạnh rằng, về mặt logic, các dây liên

kết của giao ước phải được đặt đúng chỗ trước khi Thân Thể tiếp xúc với những căng thẳng đối lập của các cơ bắp chức vụ. Nếu các xương không được gắn chặt trước bởi sự cam kết giao ước, thì những căng thẳng từ các chức vụ khác nhau sẽ kéo chúng rời ra, khiến Thân Thể bị rời rạc và thiếu hiệu quả. Phần lớn những nan đề của chúng ta trong Cơ Đốc giáo đương đại là do các chức vụ đang hoạt động giữa những tín hữu mà trước đó chưa được gắn kết với nhau bởi giao ước.

Giai Đoạn Cuối Cùng

Khi các dây liên kết và cơ bắp đã được đặt đúng chỗ, thịt và da sẽ theo sau một cách tự nhiên, tạo nên một thân thể hoàn chỉnh, đầy đặn. Không đi sâu vào chi tiết, chúng ta có thể gợi ý rằng việc lấp đầy của thịt tượng trưng cho sự phát triển của mọi hoạt động và mối quan hệ tạo nên toàn bộ đời sống của một cộng đồng Cơ Đốc. Sau đó, da tượng trưng cho những cách thức khác nhau mà cộng đồng ấy tiếp xúc trực tiếp với thế giới xung quanh.

Để kết thúc, chúng ta cần quay lại với khái tượng của Ê-xê-chi-ên để học một bài học cuối cùng và quan trọng. Trong giai đoạn đầu tiên, Đức Chúa Trời đã hành động siêu nhiên trên từng cái xương riêng lẻ để hợp chúng lại thành những thân thể. Nhưng trong giai đoạn thứ hai, Đức Chúa Trời không còn quan tâm đến những cái xương riêng lẻ nữa, mà chỉ hành động trên những thân thể đã hoàn chỉnh.

Trong giai đoạn hiện tại của Hội Thánh, Đức Chúa Trời vẫn đang ghép các tín hữu cá nhân lại với nhau thành các thân thể—tức là các hội thánh địa phương. Nhưng một khi giai đoạn này hoàn tất, thì trong việc dấy lên “đạo quân rất lớn” của Ngài, Đức Chúa Trời sẽ không còn đối xử với các tín hữu cá nhân cô lập nữa, mà chỉ với các thân thể đã hoàn chỉnh—tức là các hội thánh địa phương đã hoàn chỉnh. Do đó, mỗi tín hữu lúc này cần phải đảm bảo rằng mình tìm được chỗ được Đức Chúa Trời chỉ định trong một Thân Thể địa phương. Nếu không, khi giai đoạn cuối cùng đến, người ấy sẽ bị bỏ qua.

Thư giảng dạy

Bản Chép Lại: TL-L069-100-VIE

Cập nhật lần cuối: 24 Sept 2026

Trang web: Derekprince.com/vi/resources

"Chúa Giêsu là điểm
phân chia các linh hồn
của con người. Số phận
của họ trong cõi vĩnh
hằng được xác định bởi
phía nào họ đứng về
Chúa Giêsu."

Derek Prince

Derekprince.com/vi/resources